

EDICIÓ: Grup de divulgació de la història de Fals, Associació Cultural i Recreativa de Fals
COL·LABORACIÓ: Ajuntament de Fonollosa, Cooperativa UMAC, Arxiu Comarcal de Manresa

ASSOCIACIÓ CULTURAL I RECREATIVA DE FALS
Carrer de les escoles, s/n
08259 Fals (Fonollosa)
Telèfon: 938368003

El contingut d'aquesta edició és de divulgació de la història local del poble de Fals. En cap cas es vol ferir la sensibilitat de ningú i, serà d'agrair que qualsevol errada o inexactitud en els escrits, sigui comunicada als redactors de Falchs.

La capella de Canet de Fals

L'origen d'aquesta capella rau en les misses que en els mesos d'estiu, juliol i agost, de 1972 a 1974, va fer en el xalet de la família de Joan Martí i Carme Pla, al sector de baix de la urbanització de Canet de Fals, Mn. Lluís Roqué, sacerdot del Centre Hospitalari de Manresa, amic d'aquesta nissaga manresana vinculada a l'agència de viatges Aster de la capital del Bages. En aquells anys, es feien en el mateix passadís d'entrada a la finca i completament a l'aire lliure, sota els pins, assistint-hi una munió de parcel·listes dels voltants i alguns amics de la família que es reunien els dissabtes al vespre per sopar a la fresca i fer tertúlia.

Degut a la mort en accident de tràfic a finals d'estiu del 1974 de dos dels fills, el Ramon i el Ricard, de la família Martí-Pla, alguns parcel·listes de la zona, demanarem al promotor Sr. Canet, la cessió d'un terreny públic de la urbanització per tal de construir-hi una petita capella per a l'any següent. Això no fou possible el 1975, i aquell estiu es van celebrar les misses aquell al pati d'entrada de la parcel·la de la casa de Martí Farreres i, quan plovia, al garatge de la família Villegas-Servitja. Finalment, la pri-

mavera de 1976, se'ls va entregar per a fer-hi la capella el petit turó que hi havia a la plaça del Pi Gros, en la confluència de les avingudes de Montserrat i de les Torres de Fals, sobre la zona esportiva i d'esbarjo de les piscines.

La iniciativa d'aquesta primera construcció, amb troncs i fustes, fou realitzada, especialment, pels parcel·listes Vidal Orive i Rodríguez i Francesc Villegas i Martínez, amb l'ajut de l'Associació de Propietaris i Parcel·listes de Canet de Fals, presidida llavors per Francisco López, que és cuidà de la neteja i l'explanació del terreny, així com de pagar el transport dels pins que es varen tallar del mateix torrent de la urbanització, on hi havia la font de la Tosca. En la part baixa de la placeta, aprofitant una goma de distribució de l'aigua potable en aquest sector, es feu una font pública, enjardinada amb pedres i plantes del lloc.

Era tan senzilla aquesta primera capella construïda en fusta, feta de sis troncs, el més llarg acabat en creu, teulada i mesa d'altar, que tres anys després, per l'acció de la intempèrie, hagué de fer-se nova totalment. La segona capella, es decidí de fer-la metàl·lica i fou construïda pels mateixos parcel·listes, ara amb tubs de ferro i teulada d'uralita. La taula d'altar, es feu amb suports de planxa i per a mesa, una gran llosa de pedra. El parcel·lista, Antoni Cruceta i

Edo, facilità la pintura i ell mateix pintà tota l'estructura. Aquest cop, els materials i el transport es va pagar amb els diners de la bossa que és passava a cada missa.

A la capella se li posà el nom de Sant Crist de l'Amistat i en ella, a part de les misses setmanals estiuenques dels dissabtes i en vigílies de festius, s'hi celebraren, batejos, comunions i també unes noces d'or. Cada setmana, la família Martí-Pla portava les tovalles blanques per a l'ara i les setrillers per al celebrant, i la senyora Lola, vídua de Martí Farreres, la creu de fusta que, a l'hora de la missa, penjava del pal central. En ocasions, altres veïns, portaven torretes i flors per fer més simpàtica la trobada.

A començaments dels anys vuitanta, es decidí de fer-hi una nova millora al conjunt, construint unes escales de pedra per pujar, des de la placeta del carrer a l'esplanada de la capella que era més enlairada, instal·lant-hi també unes baranes de ferro, i amb rocs i llosses més o menys plans recollits per l'entorn, es varen fer una desena de bancs per a seure els assistents, així com un banc lateral per al capellà i l'escolà.

La capella s'utilitzà sense interrupció fins a l'estiu de 1995, quan per malaltia de Mn. Lluís Roqué, ja no li era

Capella de Canet (Foto: F. Villegas)

possible de pujar a Canet de Fals a dir-hi la missa. Actualment, aquest conjunt en desús i no massa fet malbé, encara resta en peu.

Francesc Villegas